

opusdei.org

Àudio meditació del prelat (2): El manament nou del Senyor

Segon àudio del prelat de l'Opus Dei sobre la Passió del Senyor. El tema central és "el manament nou del Senyor", que podem viure "a casa nostra, cada dia, en molts petits actes d'amor".

06/04/2020

Àudio i transcripció de la meditació del prelat: El manament nou del Senyor

A l'Últim Sopar Jesús ens va donar el manament nou: “Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat” (*Jn* 15, 12). I perquè quedés ben gravat en la memòria dels seus deixebles i en la de cada un de nosaltres, va rentar els peus als apòstols.

Sant Joan, en la seva primera epístola, escriu: “Hem conegut l'amor pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això, també nosaltres hem de donar la vida pels germans” (1a *Jn* 3, 16).

Hi ha moltes maneres de donar la vida. Els pares de família, amb els seus desvetllaments per cuidar cada un dels seus fills; els professionals que treballen amb esperit de servei i que procuren millorar el seu entorn, sense deixar-se portar per l'avidesa

dels guanyys. Donen la vida els sacerdots que atenen amb abnegació tots els homes i dones que acudeixen a ells per trobar-se amb Crist.

Avui veiem d'una manera especial com tantes persones estan donant la seva vida pels altres. Començant pels agents sanitaris que arrisquen la seva vida per tantes persones que pateixen la pandèmia. Carreguen amb el sofriment de cada pacient i amb el dels seus familiars que en molts casos no els poden acompanyar. No es limiten a complir el seu deure, són conscients que tants se sostenen gràcies al seu treball generós. El mateix es pot dir de moltes altres persones que, amb la seva ocupació tan necessària i que potser passa inadvertida, col·laboren perquè el món no s'aturi: transportistes, caixers de supermercat, personal de farmàcies, policies...

Els qui tenen contacte més directe amb el dolor: metges, infermeres, personal sanitari de tota mena i, naturalment, els sacerdots... fan de diverses maneres present la companyia de Crist als qui pateixen la malaltia, o la por o estan sols. Resem per tots ells, també perquè quan estiguin cansats o superats per la situació, es recordin que Jesús els conforta.

Tots podem col·laborar d'una manera o d'una altra, a vegades també amb detalls petits, com escriure missatges a malalts o amics o coneguts que puguin estar més sols. Tots podem posar iniciativa i creativitat per ajudar, d'unes maneres que estiguin permeses per les autoritats, a persones grans i més vulnerables.

Però el manament nou del Senyor, el vivim a casa nostra, cada dia, en molts petits actes d'amor, que donen pau i alegria a les nostres famílies i a

les persones que ens envolten. Sant Josepmaria ens dona aquest consell: “Més que «donar», la caritat és «comprendre»”^[1].

Altres maneres de fer viu i de fer vida nostra aquest mandat són: el perdó, la disculpa, l'interès sincer pels altres, els detalls de servei en la vida quotidiana, la paciència en la família, que ara per a molts significa viure amb serenitat el confinament a casa...

Avui es fa molt palès que el treball és, abans de res, un servei, i que la caritat li pot donar el seu sentit més ple. Una societat resta en peu si hi ha qui posa els seus talents, el seu esforç, la seva labor, per al benefici dels altres, encara que exigeixi sacrifici.

Durant l'Últim Sopar, Jesús també va demanar al Pare per la unitat de tots els qui serien els seus deixebles al llarg dels segles. “Que tots siguin u,

com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat” (Jn 17, 21).

“Ut omnes unum sint”, que tots siguin u. No es tracta només de la unitat d'una organització humanament ben estructurada, sinó de la unitat que dona l'Amor amb majúscula: “Com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu”. En aquest sentit, els primers cristians són un clar exemple: així es relata en els Fets dels Apòstols: “La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima” (Ac 4, 32).

Per ser conseqüència de l'amor, la unitat que ens demana Jesús no és uniformitat, sinó comunió. Es tracta d'unitat en la diversitat, manifestada en l'alegria de conviure amb les diferències, aprendre a enriquir-nos amb els altres, fomentar al voltant nostre un ambient d'afecte, sense

posar condicions, tot estimant els altres tal com són.

Jesús va assenyalar que aquesta unitat és condició de fecunditat en la transmissió de l'Evangeli, en l'apostolat: “Perquè el món cregui”. Unitat que no constitueix un grup tancat, sinó que ens obre a oferir la nostra amistat a totes les persones en aquesta magnífica missió evangelitzadora. La vocació del cristià, plenament viscuda, acostarà Jesús als nostres amics, als nostres col·legues, es trobin ja a prop del Senyor o no ho estiguin encara.

“Com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu” (Jn 17, 21). Que el Senyor ens concedeixi el do de la unitat i ens ajudi a fer-lo vida en obres de servei dels uns pels altres.

[1] *Camí*, n. 463.

Music: Beethoven Piano Concert n.5 -
2nd Movement (by @alvarosiviero,
Alvaro Siviero)

Enllaç anterior àudio meditació del
prelat: Units a l'Última Cena

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-
meditacio-del-prelat-el-manament-nou-
del-senyor/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/audio-meditacio-del-prelat-el-manament-nou-del-senyor/) (05/08/2025)